

Arrest

nr. 163 712 van 9 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.Z. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (M.Z.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten en was samen met uw echtgenote, (M.T.) (ov X) woonachtig in Donetsk (stad). Omwille van de onlusten die uitbraken stuurde u uw kinderen naar uw ouders in Graznogorovka (Donetsk oblast). Op 26/06/2014 verlieten jullie definitief Donetsk (stad) en gingen bij uw ouders wonen. Omwille van de onlusten die ook daar uitbraken, trokken jullie naar Poltava, in het Westen van Oekraïne, waar jullie een maand verbleven. Uw vrouw werd er tegen het achterhoofd geslagen door een voorbijgaande fietser. Omdat uw schoonouders stelden dat het veilig was in Dzherninsk trokken jullie op 8/08 naar daar en verbleven daar.

Omdat de goederen van de zaak die u in Donetsk (stad) runde zich daar nog steeds bevonden, keerde u terug om deze goederen naar Graznogorovka te brengen waar u ze zou opslaan. Om probleemloos langs de controleposten van de rebellen te kunnen passeren, contacteerde u een kennis die zich bij de rebellen had aangesloten. Hij stelde dat het geen probleem was, maar dat u aan de controlepost 2 zakken met kleren voor de weeskinderen moest achterlaten. Op 20/09 vertrok u in de auto uit Donetsk met in het kielzog de vrachtwagen met goederen. Aan een tankstation waar u met Radik, uw kennis, had afgesproken belde deze u op. Hij liet u weten dat hij niet zou meekunnen, maar dat een zekere man, genaamd spion, u zou contacteren. Korte tijd hierna zag u een gemiste oproep waarna u met spion belde die stelde dat u bij de post de zakken moest achterlaten in zijn naam. Bij de eerste post liet u de zakken achter en kon u probleemloos doorrijden toen u de naam van 'spion' aan de controlepost liet vallen. Bij de tweede controlepost van de rebellen diende u echter uw telefoon (het was deze van uw vrouw gezien uw batterij plat was) aan hen te geven zodat zij telefonisch met 'spion' konden praten. Na dit gesprek kon u zonder verdere problemen doorrijden. U kwam nog een post van de Oekraïense autoriteiten voorbij maar kon deze zonder problemen passeren. Op 28/09/2015 kwam de geheime dienst naar de woning waar u op dat moment in Dzherninsk verbleef. Ze namen u mee naar hun bureau voor ondervraging. Ze hadden immers het telefoongesprek tussen u en 'spion' afgeluisterd en beschuldigden u bijgevolg van samenwerking met de rebellen en dreigden ermee u te laten veroordelen. Ze lieten u pas vrij nadat u hen had beloofd om samen met uw gezin naar Donetsk (stad) terug te keren om aldaar voor hen te spioneren. U moest ook een document bij de administratie van Dzhernzhinsk ophalen waarin staat dat u er niet kon blijven gezien het tekort aan voeding en woonst, dit om uw terugkeer te rechtvaardigen. Omdat u niet wilde terugkeren, ging u samen met uw gezin op 1/11 naar Kiev om vandaar naar België door te reizen. Jullie kwamen er op 3/11/2014 aan en diende er diezelfde dag een asielaanvraag in. Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: geboorteaktes, een huwelijksakte, jullie binnenlandse paspoorten, jullie rijbewijzen, drie convocaties, een brief van de administratie, foto's, artikels, een stratenplan, een cd-rom en een diploma.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit de Donetsk oblast, waar u de algemene veiligheidssituatie vreest. Voorts vreest u de geheime diensten van Oekraïne omdat u weigerde voor hen in Donetsk stad te spioneren.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van de geheime dienst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde deze aannemelijk te maken.

Zo legden u en uw vrouw ernstig tegenstrijdige verklaringen af betreffende zaken die de kern van uw relaas betreffen. U stelde dat u door de geheime dienst werd opgepakt omdat zij een telefoongesprek tussen u en een hooggeplaatste rebel, genaamd spion, hadden opgepikt. Het enige contact dat u met deze persoon had, was toen u met goederen de controleposten van de rebellen diende te passeren en u hiervoor zijn hulp nodig had. Echter komen de verklaringen tussen u en uw vrouw betreffende de overgang die u met de goederen langs de controleposten maakte absoluut niet overeen. U stelde dat u die bewuste dag 2 posten van de rebellen en 1 post van het regulier Oekraïens leger tegenkwam. Bij de eerste controlepost gaf u de 2 zakken met kleren af zoals u Radik en spion beloofd had. Men liet u hierna door nadat u hen mondeling had verklaard dat 'spion' zijn goedkeuring had gegeven. Bij de tweede controlepost van de rebellen kon u echter niet zomaar passeren en diende u de telefoon van uw vrouw aan hen afgeven waarbij zij vervolgens telefonisch met spion hadden gesproken. Hierna werd u nog gevraagd of u het nummer in de telefoon onder een naam had geregistreerd hetgeen niet het geval was (CGVS I p.11-12, CGVS II p.6-7). Uw vrouw kon echter niet met zekerheid zeggen hoeveel controleposten van de rebellen jullie die bewuste dag passeerden (1 of 2), hoewel zij samen met u in de auto zat. Voorts gaf zij aan dat de controlepost waar jullie de zakken afgaven dezelfde was als deze waar gevraagd werd of het nummer van spion in de telefoon werd geregistreerd- hetgeen logisch is gezien zij niet met zekerheid kon zeggen dat jullie meer dan 1 controlepost van de rebellen waren gepasseerd. Ze herinnerde zich hierbij niet dat de rebellen de telefoon hadden genomen om een gesprek met spion te voeren om alles met deze persoon te verifiëren. Geconfronteerd met uw verklaring dat jullie toen 2 posten van de rebellen passeerden, gaf uw vrouw aan dat u niet liegt en dat zij het zich niet goed herinnerde. Geconfronteerd met uw bewering dat het pas bij de 2de post was dat de telefoon moest getoond worden en de vraag tot registratie van het nummer werd gesteld, stelde zij dat dit niet kon gezien ze jullie toch niet zomaar zouden doorlaten nadat jullie de zakken hadden afgegeven. Hierop werd gesteld dat u hieromtrent had verklaard dat u bij de eerste post mondeling naar spion kon refereren terwijl dit bij de tweede post telefonisch moest zijn, beperkte zij zich tot de verklaring dat zij zich slechts de eerste post kon herinneren. Na er tijdens de pauze met u over te hebben gesproken bevestigde ze alsnog uw versie van de feiten en gaf aan dat ze het zich niet herinnerde en onwel was geworden (CGVS vrouw II p.2-5).

Echter kan niet worden aangenomen dat zij zich deze zaken niet zou herinneren indien jullie deze problemen daadwerkelijk waren tegengekomen. Het betreffen immers tegenstrijdigheden die zich op meerdere vlakken voordoen en hoegenaamd geen details betreffen - aangaande de vraag inzake de registratie van de telefoon dient te worden vermeld dat jullie dit beiden spontaan verklaard hadden waardoor ook dit feit niet als detail kan worden afgedaan. Gezien jullie verklaringen betreffende de hulp van de rebellen inzake de overdracht van goederen niet kan overtuigen, haalt dit logischerwijs ook de aangehaalde problemen met de Oekraïense geheime dienst onderuit gezien deze hier rechtstreeks uit voortvloeien.

Voorts kunnen uw verklaringen betreffende uw reisroute niet overtuigen wat de geloofwaardigheid van uw problemen met de geheime dienst verder bevestigt gezien u verklaarde dat zij uw internationaal paspoort hadden ingehouden waardoor u genoodzaakt was illegaal het land uit te reizen (CGVS I p.7). U verklaarde met de bus van Kiev naar België te hebben gereisd. Onderweg zou u 1 keer zijn overgestapt in een andere bus. Echter kon u niet zeggen welke landen u onderweg had gepasseerd noch langs welk land jullie de Europese Unie waren binnengekomen. Gevraagd of er valse internationale paspoorten voor jullie werden opgemaakt om de grens te passeren, kon u dit niet zeggen. Gevraagd hoe u zonder internationaal paspoort de grens bent overgestoken, stelde u dit niet te weten behalve dat er misschien betaald werd (CGVS I p.7-9). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat aan de (meeste) buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone strenge identiteitscontroles uitgevoerd worden – zeker uit de richting vanwaar jullie redelijkerwijs kwamen en gezien jullie over de weg reisden- waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over eventueel gebruikte reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle of hoe hij jullie probleemloos de grens kon overbrengen. Bijgevolg is uw verklaring dat u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde, geen internationaal paspoort bijhad noch weet had van enige andere reisdocumenten niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde clandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Het gegeven als zou uw internationaal paspoort door de geheime dienst omwille van beschuldigingen van medewerking met de rebellen zijn ingehouden, komt dan ook absoluut niet geloofwaardig over.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsproblemen met de Geheime Dienst van Oekraïne op nefaste wijze.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Wat u betreft, blijken uit uw verklaringen, vooreerst, geen motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone.

Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst, die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het de door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas.

Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk dat vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt.

Ten eerste blijkt, zie voorgaande, dat u de problemen met de Geheime Dienst niet aannemelijk kunt maken. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt meermaals dat dit de enige doorslaggevende reden is waarom jullie zich niet in Kiev of in een andere grote stad in Oekraïne (buiten de conflictregio) kunnen vestigen (CGVS I p.13, CGVS II p.10; CGVS vrouw I p.2, CGVS vrouw II p.6). Jullie haalden wel 1 incident buiten de conflictregio aan waarbij uw vrouw in Poltava door een voorbijgaande fietser aan het achterhoofd werd geslagen. Echter blijkt dat uw vrouw hierbij niet verwond werd en dit het enige incident is dat (wellicht) betrekking heeft op de hoofddoek die zij draagt (CGVS I vrouw p.4, CGVS I p.15-16, CGVS II p.3). Uit geen van de informatie blijkt dat de situatie voor moslims in Oekraïne buiten het conflictgebied problematisch is waardoor dit incident op zichzelf onvoldoende ernstig is om als vervolging gezien te worden zoals beschreven in de vluchtelingenconventie en in de definitie van de subsidiaire bescherming en evenmin structureel van aard is. Ten slotte dient, naast jullie veiligheidssituatie, jullie socio- economische weerbaarheid te worden onderzocht om de redelijkheid van een intern vluchtalternatief vast te kunnen stellen. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beiden universitair opgeleid zijn en dat u jarenlang een handel in kleren had die goed draaide. U beschikt nog steeds over uw netwerk in Turkije vanwaar u de goederen invoerde. Bovendien beschikken jullie nog over een som van 8000 dollar die jullie in staat moet stellen een overgangsperiode zonder veel problemen te overbruggen (CGVS I p.3-5, CGVS II p.10). Bijgevolg dient te worden gesteld dat jullie op basis van jullie competenties, professionele ervaringen en financiële weerbaarheid over afdoende middelen beschikken om zich ergens anders in Oekraïne te vestigen. Volledigheidshalve kan nog gesteld worden dat jullie bewering als zou het moeilijk zijn om een woning te vinden in ernstige mate wordt gerelativeerd door jullie verklaring dat jullie binnen de 2 uur na aankomst in Poltava reeds een appartement hadden gevonden (CGVS I vrouw p.4, CGVS II vrouw p.6).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door jullie voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te ondermijnen.

De convocaties vanwege de politie waarin u als getuige wordt opgeroepen dd. 24.7.2015, 5.5.2015 en 8.5.2015, kunnen op zichzelf onvoldoende uw asielaanvraag ondersteunen gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw vervolgingsproblemen en gezien het feit dat dergelijke documenten redelijkerwijs makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen in een land waar een hoge graad van corruptie heerst waardoor deze dan ook de bewijskracht missen om uw geloofwaardigheid te herstellen. De brief die stelt dat jullie zich niet in Dzherzinsk konden vestigen bevat geen enkele stempel waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bovendien komt de zwarte rand over de linkerzijde van het 'document' weinig overtuigend over in het licht dat dit een origineel zou betreffen. Bijgevolg kan dergelijk document evenmin overtuigen. De geboorteaktes, de huwelijksakte, de rijbewijzen, de binnenlandse paspoorten, de foto's, het stratenplan, de artikels en de filmfragmenten op de CD-rom indiceren uw afkomst uit Donetsk oblast en de zeer volatiele en conflictueuze situatie die er heerst, hetgeen nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken (CGVS I p.6-7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.T. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (M.T.), verklaarde de Oekraïense nationaliteit te bezitten. U bent getrouwd met (M.Z.) met wie u woonachtig was in Donetsk. Omwille van het algemene geweld in de regio en omwille van het feit dat uw echtgenoot door de geheime dienst van Oekraïne werd beschuldigd van samenwerking met de rebellen, ontvluchtten jullie in november 2014 jullie land van herkomst en reisden naar België waar jullie op 3/11/2014 aankwamen. Jullie dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot (M.Z.) (CGVS I p.2). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige en ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man luidt als volgt:

"Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit de Donetsk oblast, waar u de algemene veiligheidssituatie vreest. Voorts vreest u de geheime diensten van Oekraïne omdat u weigerde voor hen in Donetsk stad te spioneren.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van de geheime dienst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde deze aannemelijk te maken.

Zo legden u en uw vrouw ernstig tegenstrijdige verklaringen af betreffende zaken die de kern van uw relaas betreffen. U stelde dat u door de geheime dienst werd opgepakt omdat zij een telefoongesprek tussen u en een hooggeplaatste rebel, genaamd spion, hadden opgepikt. Het enige contact dat u met deze persoon had, was toen u met goederen de controleposten van de rebellen diende te passeren en u hiervoor zijn hulp nodig had. Echter komen de verklaringen tussen u en uw vrouw betreffende de overgang die u met de goederen langs de controleposten maakte absoluut niet overeen. U stelde dat u die bewuste dag 2 posten van de rebellen en 1 post van het regulier Oekraïens leger tegenkwam. Bij de eerste controlepost gaf u de 2 zakken met kleren af zoals u Radik en spion beloofd had. Men liet u hierna door nadat u hen mondeling had verklaard dat 'spion' zijn goedkeuring had gegeven. Bij de tweede controlepost van de rebellen kon u echter niet zomaar passeren en diende u de telefoon van uw vrouw aan hen afgeven waarbij zij vervolgens telefonisch met spion hadden gesproken. Hierna werd u nog gevraagd of u het nummer in de telefoon onder een naam had geregistreerd hetgeen niet het geval was (CGVS I p.11-12, CGVS II p.6-7). Uw vrouw kon echter niet met zekerheid zeggen hoeveel controleposten van de rebellen jullie die bewuste dag passeerden (1 of 2), hoewel zij samen met u in de auto zat. Voorts gaf zij aan dat de controlepost waar jullie de zakken afgaven dezelfde was als deze waar gevraagd werd of het nummer van spion in de telefoon werd geregistreerd- hetgeen logisch is gezien zij niet met zekerheid kon zeggen dat jullie meer dan 1 controlepost van de rebellen waren gepasseerd. Ze herinnerde zich hierbij niet dat de rebellen de telefoon hadden genomen om een gesprek met spion te voeren om alles met deze persoon te verifiëren. Geconfronteerd met uw verklaring dat jullie toen 2 posten van de rebellen passeerden, gaf uw vrouw aan dat u niet liegt en dat zij het zich niet goed herinnerde. Geconfronteerd met uw bewering dat het pas bij de 2de post was dat de telefoon moest getoond worden en de vraag tot registratie van het nummer werd gesteld, stelde zij dat dit niet kon gezien ze jullie toch niet zomaar zouden doorlaten nadat jullie de zakken hadden afgegeven. Hierop werd gesteld dat u hieromtrent had verklaard dat u bij de eerste post mondeling naar spion kon refereren terwijl dit bij de tweede post telefonisch moest zijn, beperkte zij zich tot de verklaring dat zij zich slechts de eerste post kon herinneren. Na er tijdens de pauze met u over te hebben gesproken bevestigde ze alsnog uw versie van de feiten en gaf aan dat ze het zich niet herinnerde en onwel was geworden (CGVS vrouw II p.2-5). Echter kan niet worden aangenomen dat zij zich deze zaken niet zou herinneren indien jullie deze problemen daadwerkelijk waren tegengekomen. Het betreffen immers tegenstrijdigheden die zich op meerdere vlakken voordoen en hoegenaamd geen details betreffen - aangaande de vraag inzake de registratie van de telefoon dient te worden vermeld dat jullie dit beiden spontaan verklaard hadden waardoor ook dit feit niet als detail kan worden afgedaan. Gezien jullie verklaringen betreffende de hulp van de rebellen inzake de overdracht van goederen niet kan overtuigen, haalt dit logischerwijs ook de aangehaalde problemen met de Oekraïense geheime dienst onderuit gezien deze hier rechtstreeks uit voortvloeien.

Voorts kunnen uw verklaringen betreffende uw reisroute niet overtuigen wat de geloofwaardigheid van uw problemen met de geheime dienst verder bevestigt gezien u verklaarde dat zij uw internationaal paspoort hadden ingehouden waardoor u genoodzaakt was illegaal het land uit te reizen (CGVS I p.7). U verklaarde met de bus van Kiev naar België te hebben gereisd.

Onderweg zou u 1 keer zijn overgestapt in een andere bus. Echter kon u niet zeggen welke landen u onderweg had gepasseerd noch langs welk land jullie de Europese Unie waren binnengekomen. Gevraagd of er valse internationale paspoorten voor jullie werden opgemaakt om de grens te passeren, kon u dit niet zeggen. Gevraagd hoe u zonder internationaal paspoort de grens bent overgestoken, stelde u dit niet te weten behalve dat er misschien betaald werd (CGVS I p.7-9). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat aan de (meeste) buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone strenge identiteitscontroles uitgevoerd worden – zeker uit de richting vanwaar jullie redelijkerwijs kwamen en gezien jullie over de weg reisden- waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over eventueel gebruikte reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/ passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle of hoe hij jullie probleemloos de grens kon overbrengen. Bijgevolg is uw verklaring dat u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde, geen internationaal paspoort bijhad noch weet had van enige andere reisdocumenten niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde clandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Het gegeven als zou uw internationaal paspoort door de geheime dienst omwille van beschuldigingen van medewerking met de rebellen zijn ingehouden, komt dan ook absoluut niet geloofwaardig over.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsproblemen met de Geheime Dienst van Oekraïne op nefaste wijze.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Wat u betreft, blijken uit uw verklaringen, vooreerst, geen motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone.

Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst, die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het de door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas.

Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk dat vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt.

Ten eerste blijkt, zie voorgaande, dat u de problemen met de Geheime Dienst niet aannemelijk kunt maken. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt meermaals dat dit de enige doorslaggevende reden is waarom jullie zich niet in Kiev of in een andere grote stad in Oekraïne (buiten de conflictregio) kunnen vestigen (CGVS I p.13, CGVS II p.10; CGVS vrouw I p.2, CGVS vrouw II p.6). Jullie haalden wel 1 incident buiten de conflictregio aan waarbij uw vrouw in Poltava door een voorbijgaande fietser aan het achterhoofd werd geslagen. Echter blijkt dat uw vrouw hierbij niet verwond werd en dit het enige incident is dat (wellicht) betrekking heeft op de hoofddoek die zij draagt (CGVS I vrouw p.4, CGVS I p.15-16, CGVS II p.3). Uit geen van de informatie blijkt dat de situatie voor moslims in Oekraïne buiten het conflictgebied problematisch is waardoor dit incident op zichzelf onvoldoende ernstig is om als vervolging gezien te worden zoals beschreven in de vluchtelingenconventie en in de definitie van de subsidiaire bescherming en evenmin structureel van aard is. Ten slotte dient, naast jullie veiligheidssituatie, jullie socio- economische weerbaarheid te worden onderzocht om de redelijkheid van een intern vluchtalternatief vast te kunnen stellen. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beiden universitair opgeleid zijn en dat u jarenlang een handel in kleren had die goed draaide. U beschikt nog steeds over uw netwerk in Turkije vanwaar u de goederen invoerde. Bovendien beschikken jullie nog over een som van 8000 dollar die jullie in staat moet stellen een overgangperiode zonder veel problemen te overbruggen (CGVS I p.3-5, CGVS II p.10). Bijgevolg dient te worden gesteld dat jullie op basis van jullie competenties, professionele ervaringen en financiële weerbaarheid over afdoende middelen beschikken om zich ergens anders in Oekraïne te vestigen. Volledigheidshalve kan nog gesteld worden dat jullie bewering als zou het moeilijk zijn om een woning te vinden in ernstige mate wordt gerelativeerd door jullie verklaring dat jullie binnen de 2 uur na aankomst in Poltava reeds een appartement hadden gevonden (CGVS I vrouw p.4, CGVS II vrouw p.6).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De door jullie voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te ondermijnen.

De convocaties vanwege de politie waarin u als getuige wordt opgeroepen dd. 24.7.2015, 5.5.2015 en 8.5.2015, kunnen op zichzelf onvoldoende uw asielrelaas ondersteunen gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw vervolgingsproblemen en gezien het feit dat dergelijke documenten redelijkerwijs makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen in een land waar een hoge graad van corruptie heerst waardoor deze dan ook de bewijskracht missen om uw geloofwaardigheid te herstellen. De brief die stelt dat jullie zich niet in Dzherzinsk konden vestigen bevat geen enkele stempel waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bovendien komt de zwarte rand over de linkerzijde van het 'document' weinig overtuigend over in het licht dat dit een origineel zou betreffen. Bijgevolg kan dergelijk document evenmin overtuigen. De geboorteaktes, de huwelijksakte, de rijbewijzen, de binnenlandse paspoorten, de foto's, het stratenplan, de artikels en de filmfragmenten op de CD-rom indiceren uw afkomst uit Donetsk oblast en de zeer volatiele en conflictueuze situatie die er heerst, hetgeen nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken (CGVS I p.6-7)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 3 EVRM en de materiële motivering, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Inzake de tegenstrijdigheden in hun gezegden, gaat verweerder volgens hen uit van veronderstellingen. Verzoekster lette niet goed op tijdens de reis. Het was donker. Zij zat op de achterbank in een overvolle wagen, kon niet zien en horen wat er zich buiten afspeelde en bevond zich in een stresserende situatie. Bovendien is het eigen aan de cultuur van "Azerbeidzjan" [de Raad leest: "Oekraïne"] dat de man alles regelt en de vrouw niet te veel vragen stelt.

Het is duidelijk dat verzoekster van in het begin eerlijk was en niet goed wist hoeveel blokposten zij passeerden. Verzoekende partijen wijzen voorts op de verschillen in nuance tussen het gehoorverslag van het CGVS en de nota's van de advocaat van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen stellen verder dat alles draait rond de perceptie van de Oekraïense geheime dienst.

Verzoekende partijen betogen een sluitende verklaring te hebben gegeven inzake hun reisweg. Zij betaalden een bepaalde som aan een vrouw. Ze mochten de bus enkel verlaten om over te stappen in een andere bus. Indien hen een vraag zou worden gesteld, moesten zij zeggen dat zij toeristen waren. Meer informatie kregen zij niet. Zij werden totaal niet ingelicht over de gebruikte documenten, zodat het normaal is dat zij hierover geen informatie konden verstrekken.

Gezien verzoekende partijen hun tegenstrijdige gezegden hebben verklaard, is hun vrees ten aanzien van de geheime dienst aannemelijk. Verzoekende partijen herhalen enkele van verzoekers eerdere gezegden en bevestigen het aangevoerde feitenrelaas. Verzoeker werd zelfs na zijn vertrek nog achtervolgd. Hij ontving convocaties en de veiligheidsdienst kwam hem nog zoeken.

Ook inzake de neergelegde documenten zijn er verschillen in nuance tussen het gehoorverslag van het CGVS en de nota's van de advocaat van verzoekende partijen. Verzoekende partijen merken dus nog op dat zij verschillende documenten neerlegden om hun vrees te staven. Zij kregen echter te horen dat deze 'vals' zouden zijn. Verzoekende partijen zijn ten einde raad en weten niet hoeveel documenten zij nog moeten voorleggen opdat verweerder eindelijk geloof zou hechten aan hun verhaal.

2.1.2. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 en de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Vooreerst verwijten zij verweerder dat geen gedegen onderzoek werd gevoerd naar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker vreest in zijn land de doodstraf of executie door personen gelieerd aan de overheid.

Verweerder geeft voorts toe dat de veiligheidssituatie in de Donbas-regio allesbehalve is. Waar een intern vestigingsalternatief wordt toegepast, stellen verzoekende partijen dat uit het oog verloren wordt dat zij worden gezocht door de Oekraïense geheime dienst. Verzoekende partijen verwijzen verder naar informatie van UNHCR. UNHCR zegt dat een intern vestigingsalternatief geval per geval moet worden nagegaan zodat men er niet zomaar van kan uitgaan dat een bepaalde streek voor verzoekende partijen veilig is. Verzoekende partijen betogen dat de situatie in Oekraïne allesbehalve is. Het land wordt overspoeld door IDP's en er doen zich schendingen van de mensenrechten voor. Verder blijkt volgens verzoekende partijen uit voormelde informatie dat moslims het in Oekraïne steeds zwaarder te verduren krijgen. Een gedwongen terugkeer naar Oekraïne zou een schending betekenen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

2.1.3. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): de nota's van hun advocaten tijdens de gehoren bij het CGVS (bijlagen 5-6) en informatie van UNHCR (bijlage 7).

2.1.4. Verzoekende partijen leggen per aangetekend schrijven van 9 februari 2016 en door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7): een attest van de politie (bijlage 8) en een cd-rom met een video van het journaal waaruit blijkt dat mensen door de overheid worden meegenomen zonder enige legaliteit (bijlage 9).

2.2.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Waar verzoekende partijen stellen dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen hen dit onmogelijk zouden maken, aangezien zij blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.3. Nog daargelaten dat verzoekende partijen niet preciseren welk artikel van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 zij *in casu* geschonden achten, dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de voormelde richtlijn verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom zij al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging ten aanzien van de Oekraïense geheime dienst.

In de bestreden beslissingen wordt echter met recht vastgesteld dat verzoekende partijen over diverse kernelementen in hun relaas tegenstrijdige verklaringen aflegden. De motivering dienaangaande luidt als volgt:

“Zo legden u en uw vrouw ernstig tegenstrijdige verklaringen af betreffende zaken die de kern van uw relaas betreffen. U stelde dat u door de geheime dienst werd opgepakt omdat zij een telefoongesprek tussen u en een hooggeplaatste rebel, genaamd spion, hadden opgepikt. Het enige contact dat u met deze persoon had, was toen u met goederen de controleposten van de rebellen diende te passeren en u hiervoor zijn hulp nodig had. Echter komen de verklaringen tussen u en uw vrouw betreffende de overgang die u met de goederen langs de controleposten maakte absoluut niet overeen. U stelde dat u die bewuste dag 2 posten van de rebellen en 1 post van het regulier Oekraïens leger tegenkwam. Bij de eerste controlepost gaf u de 2 zakken met kleren af zoals u Radik en spion beloofd had. Men liet u hierna door nadat u hen mondeling had verklaard dat ‘spion’ zijn goedkeuring had gegeven. Bij de tweede controlepost van de rebellen kon u echter niet zomaar passeren en diende u de telefoon van uw vrouw aan hen afgeven waarbij zij vervolgens telefonisch met spion hadden gesproken. Hierna werd u nog gevraagd of u het nummer in de telefoon onder een naam had geregistreerd hetgeen niet het geval was (CGVS I p.11-12, CGVS II p.6-7). Uw vrouw kon echter niet met zekerheid zeggen hoeveel controleposten van de rebellen jullie die bewuste dag passeerden (1 of 2), hoewel zij samen met u in de auto zat. Voorts gaf zij aan dat de controlepost waar jullie de zakken afgaven dezelfde was als deze waar gevraagd werd of het nummer van spion in de telefoon werd geregistreerd- hetgeen logisch is gezien zij niet met zekerheid kon zeggen dat jullie meer dan 1 controlepost van de rebellen waren gepasseerd.

Ze herinnerde zich hierbij niet dat de rebellen de telefoon hadden genomen om een gesprek met spion te voeren om alles met deze persoon te verifiëren. Geconfronteerd met uw verklaring dat jullie toen 2 posten van de rebellen passeerden, gaf uw vrouw aan dat u niet liegt en dat zij het zich niet goed herinnerde. Geconfronteerd met uw bewering dat het pas bij de 2de post was dat de telefoon moest getoond worden en de vraag tot registratie van het nummer werd gesteld, stelde zij dat dit niet kon gezien ze jullie toch niet zomaar zouden doorlaten nadat jullie de zakken hadden afgegeven. Hierop werd gesteld dat u hieromtrent had verklaard dat u bij de eerste post mondeling naar spion kon refereren terwijl dit bij de tweede post telefonisch moest zijn, beperkte zij zich tot de verklaring dat zij zich slechts de eerste post kon herinneren. Na er tijdens de pauze met u over te hebben gesproken bevestigde ze alsnog uw versie van de feiten en gaf aan dat ze het zich niet herinnerde en onwel was geworden (CGVS vrouw II p.2-5). Echter kan niet worden aangenomen dat zij zich deze zaken niet zou herinneren indien jullie deze problemen daadwerkelijk waren tegengekomen. Het betreffen immers tegenstrijdigheden die zich op meerdere vlakken voordoen en hoegenaamd geen details betreffen - aangaande de vraag inzake de registratie van de telefoon dient te worden vermeld dat jullie dit beiden spontaan verklaard hadden waardoor ook dit feit niet als detail kan worden afgedaan. Gezien jullie verklaringen betreffende de hulp van de rebellen inzake de overdracht van goederen niet kan overtuigen, haalt dit logischerwijs ook de aangehaalde problemen met de Oekraïense geheime dienst onderuit gezien deze hier rechtstreeks uit voortvloeien.”

Nog daargelaten dat verzoekende partijen hun beweringen in dit kader op generlei wijze aannemelijk maken of aantonen, kan niet worden ingezien hoe de eigenheden van de cultuur van “Azerbeidjan” [de Raad leest: “Oekraïne”] een verklaring zou kunnen vormen voor de voormelde tegenstrijdigheden.

Waar verzoekende partijen wijzen op de verschillen in nuance tussen de gehoorverslagen van het CGVS en de nota's die hun advocaat tijdens de gehoren nam, dient verder te worden opgemerkt dat deze verwijzing niet dienstig is. Nog daargelaten dat zulke nota's een eenzijdig stuk zijn waarvan de waarachtigheid niet kan worden geverifieerd en dat is opgesteld door een partij wiens taak het is om de persoonlijke belangen van de cliënt te behartigen, blijken de voormelde tegenstrijdigheden immers eveneens genoegzaam uit de bij het verzoekschrift gevoegde nota's (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 5-6). Tevens erkennen verzoekende partijen het bestaan van voormelde tegenstrijdigheden waar zij hiervoor verklaringen trachten aan te reiken. Ten overvloed merkt de Raad op dat verzoekster, ter vergoelijking van haar onwetendheid, in het verzoekschrift verklaart dat zij bij het passeren van de controleposten achteraan zat in een overvolle auto (verzoekschrift, p.5) terwijl uit haar geciteerde verklaringen blijkt dat zij vooraan zat (verzoekschrift, p.6)

De verklaringen die zij in dit kader aanvoeren, met name de omstandigheden van hun reis en de wijze waarop deze reis door verzoekster werd beleefd, kunnen echter geenszins volstaan om deze tegenstrijdigheden te vergoelijken. Deze doen immers geenszins afbreuk aan het gegeven dat van verzoekster redelijkerwijze mocht worden verwacht dat zij in staat was om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk en samen met verzoeker stelde te hebben meegemaakt, zeker nu deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift, zodat mocht worden verwacht dat verzoekster hierover voldoende duidelijke en precieze verklaringen kon afleggen. Zelfs indien verzoekster ingevolge de omstandigheden van hun reis en de wijze waarop zij deze reis beleefde onvoldoende op de hoogte zou zijn geweest van het voorgaande, dan nog mocht worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd en dat zij de gebeurtenissen waarop zij haar asielaanvraag steunt, zeker diegene die de essentie vormen van haar relaas, zou hebben overlopen samen met haar echtgenoot. Bijgevolg mocht worden verwacht dat zij en haar echtgenoot hierover eensluidende en gelijklopende verklaringen zouden afleggen.

Verzoekende partijen komen inzake hun beweerde reisweg naar België bovendien niet verder dan een loutere herhaling van hun eerdere gezegden. Hiermee vermogen zij geenszins afbreuk te doen aan de pertinente en terechte vaststellingen die dienaangaande worden gedaan in de bestreden beslissingen. Deze vaststellingen luiden als volgt:

“Voorts kunnen uw verklaringen betreffende uw reisroute niet overtuigen wat de geloofwaardigheid van uw problemen met de geheime dienst verder bevestigt gezien u verklaarde dat zij uw internationaal paspoort hadden ingehouden waardoor u genooddaakt was illegaal het land uit te reizen (CGVS I p.7). U verklaarde met de bus van Kiev naar België te hebben gereisd. Onderweg zou u 1 keer zijn overgestapt in een andere bus. Echter kon u niet zeggen welke landen u onderweg had gepasseerd noch langs welk land jullie de Europese Unie waren binnengekomen.

Gevraagd of er valse internationale paspoorten voor jullie werden opgemaakt om de grens te passeren, kon u dit niet zeggen. Gevraagd hoe u zonder internationaal paspoort de grens bent overgestoken, stelde u dit niet te weten behalve dat er misschien betaald werd (CGVS I p.7-9). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat aan de (meeste) buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone strenge identiteitscontroles uitgevoerd worden – zeker uit de richting vanwaar jullie redelijkerwijs kwamen en gezien jullie over de weg reisden- waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over eventueel gebruikte reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/ passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle of hoe hij jullie probleemloos de grens kon overbrengen. Bijgevolg is uw verklaring dat u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde, geen internationaal paspoort bijhad noch weet had van enige andere reisdocumenten niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde. Het gegeven als zou uw internationaal paspoort door de geheime dienst omwille van beschuldigingen van medewerking met de rebellen zijn ingehouden, komt dan ook absoluut niet geloofwaardig over.”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het beweerde asielrelaas van verzoekende partijen en aan de hieruit voortspruitende vrees voor vervolging vanwege de Oekraïense geheime dienst.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook het door middel van een aanvullende nota neergelegde politieattest kan geen afbreuk doen aan het voorgaande (rechtsplegingsdossier, stuk 7, bijlage 8). Uit de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) blijkt dat met zulke documenten in Oekraïne op grote schaal wordt gefraudeerd en dat zij er eenvoudigweg illegaal tegen betaling kunnen worden verkregen. Deze vaststelling maakt, tezamen met het gegeven dat verzoekende partijen het attest niet neerleggen in het kader en ter staving van een geloofwaardig asielrelaas, dat aan het politieattest geen bewijswaarde kan worden gehecht. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat uit dit attest, net als uit de eerder neergelegde convocaties, geheel niet kan worden afgeleid dat verzoeker van iets zou worden verdacht of strafrechtelijke vervolging zou riskeren. Integendeel blijkt hieruit dat hij werd opgeroepen “in de hoedanigheid van getuige”. Aldus kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat het attest en de convocaties zouden kaderen in een vervolging van verzoeker door de Oekraïense geheime dienst.

Hoe de inhoud van de cd-rom (*ibid.*, bijlage 9), die van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op verzoekende partijen, afbreuk zou kunnen doen aan het voormelde, kan tot slot niet worden ingezien.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat de bestreden beslissingen inzake artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet onvoldoende zouden zijn gemotiveerd, dient te worden opgemerkt dat deze bewering blijkens een eenvoudige lezing van deze beslissingen kennelijk feitelijke grondslag mist. Dat de motieven op basis waarvan werd besloten dat verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van voormelde bepalingen geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent immers geenszins dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de elementen ten grondslag van hun asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en de informatie van verzoekende partijen (administratief dossier, map 'documenten', rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7; rechtsplegingsdossier, stuk 7), dienen partijen te worden bijgetreden waar zij beide stellen dat de situatie in de regio van herkomst van verzoekende partijen beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er echter geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

In dit kader wordt in de bestreden beslissingen op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de situatie in Oekraïne met recht gemotiveerd:

"In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een geen gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het de door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas.

Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk dat vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden."

Verzoekende partijen bevestigen het voorgaande waar zij verwijzen naar dezelfde informatie van UNHCR als deze die verweerder hanteert en waar zij benadrukken dat UNHCR aangeeft dat een intern vestigingsalternatief geval per geval moet worden nagegaan.

Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gemotiveerd:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt.

Ten eerste blijkt, zie voorgaande, dat u de problemen met de Geheime Dienst niet aannemelijk kunt maken. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt meermaals dat dit de enige doorslaggevende reden is waarom jullie zich niet in Kiev of in een andere grote stad in Oekraïne (buiten de conflictregio) kunnen vestigen (CGVS I p.13, CGVS II p.10; CGVS vrouw I p.2, CGVS vrouw II p.6). Jullie haalden wel 1 incident buiten de conflictregio aan waarbij uw vrouw in Poltava door een voorbijgaande fietser aan het achterhoofd werd geslagen. Echter blijkt dat uw vrouw hierbij niet verwond werd en dit het enige incident is dat (wellicht) betrekking heeft op de hoofddoek die zij draagt (CGVS I vrouw p.4, CGVS I p.15-16, CGVS II p.3) .

Uit geen van de informatie blijkt dat de situatie voor moslims in Oekraïne buiten het conflictgebied problematisch is waardoor dit incident op zichzelf onvoldoende ernstig is om als vervolging gezien te worden zoals beschreven in de vluchtelingenconventie en in de definitie van de subsidiaire bescherming en evenmin structureel van aard is."

Waar verzoekende partijen beweren dat moslims het in Oekraïne steeds zwaarder te verduren krijgen, dient te worden opgemerkt dat uit de door hen geciteerde informatie op generlei wijze kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat zij moslim zijn met zich zou brengen dat van hen niet mag worden verwacht dat zij zich elders in Oekraïne vestigen teneinde zich aan het geweld in hun regio van herkomst te onttrekken. Noch uit deze informatie, noch uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat moslims in (West-)Oekraïne op systematische wijze zouden worden gevisieerd of er structurele problemen ondervinden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen tot slot volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

"Ten slotte dient, naast jullie veiligheidssituatie, jullie socio- economische weerbaarheid te worden onderzocht om de redelijkheid van een intern vluchtalternatief vast te kunnen stellen. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beiden universitair opgeleid zijn en dat u jarenlang een handel in kleren had die goed draaide. U beschikt nog steeds over uw netwerk in Turkije vanwaar u de goederen invoerde. Bovendien beschikken jullie nog over een som van 8000 dollar die jullie in staat moet stellen een overgangperiode zonder veel problemen te overbruggen (CGVS I p.3-5, CGVS II p.10). Bijgevolg dient te worden gesteld dat jullie op basis van jullie competenties, professionele ervaringen en financiële weerbaarheid over afdoende middelen beschikken om zich ergens anders in Oekraïne te vestigen. Volledigheidshalve kan nog gesteld worden dat jullie bewering als zou het moeilijk zijn om een woning te vinden in ernstige mate wordt gerelativeerd door jullie verklaring dat jullie binnen de 2 uur na aankomst in Poltava reeds een appartement hadden gevonden (CGVS I vrouw p.4, CGVS II vrouw p.6)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekende partijen ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat verzoekende partijen in Oekraïne beschikken over een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS